

Deniz Çekiliyor Gözlerinden

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 28 Kasım 2017

Deniz çekiliyor gözlerinden
Çekim alanında aşkın
Saklı tek tük pembe yalan:
Bir gözlere bir de secdeye vurgun
Hangi yürekse
Yine pervane
Aşkın kanatlarında
Kayıp üç beş hece.

Nameler durgun
Tıpkı süzgül ve ölgün bir göle dönüşen
Makberin girişinde
Yokluğunla devindiğim
Sayısız sitem
Yine eş değer bir mağduriyeti
Giyinip de geldiğim
Sakil hazan:
Kuşpalazı tadında imgelere sığınmak
Olsa da bedeli
Görünmezliğin şeceresini
Tutan gizin.

Naif belki de detone hayat;
Kayıp hatta tavana asılı
Nice feryat.
Her dokunuşunda yalnızlığın
Şaibeli bir Tanrı
Adına aşklar adanan,
Gölgelerin sureti değil sadece
Kayıpların naşı.

Fevri olsa da benlik
Hatta az buçuk deli.
Kazan kaldırırsa da yürek
Neresinden tutunacağı meçhul iken hayata:

Derlediđi değil de dertlendiđine biat
Sözüm ona mutluluđu dileyip
Kaderine çıkana inat
Sözsüz cümlelerle içli dışlı
Ölümün seyrinde
En densiz ölümlü
Yine düne nazire eden
Hatta beyhude bir umudu
Ekip de gönül tarhına;
Sevi dilinde en muteber sıfatı
Armađan etse bile kâinat denen gizeme.

Hüznü ne atıl ne batıl;
Kaptı kaçtı bir sevdaya bel bağlayıp
Ardından gülümsediğim kadarını
Çok görse bile Tanrı.